

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος «οι κεφαλαίου»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το σχέδιο νόμου που υποβάλλεται για ψήφιση σκοπεύεται η νομοθετική κύρωση της Συμφωνίας που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 20 Νοεμβρίου 1987 μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας.

Σκοπός της Συμφωνίας αυτής είναι η αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος που πραγματοποιείται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος από κατοίκο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, καθώς και αποτροπή της φοροδιαφυγής.

1. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Η συνεχώς αυξανόμενη οικονομική συνεργασία και αλληλεξάρτηση των χωρών από τη μεταπολεμική περίοδο μέχρι σήμερα, κάνουν όλο και πιο οξύ το πρόβλημα της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, αφού κάθε χώρα φορολογεί τόσο τους κατοίκους της για όλα ανεξαιρέτως τα εισοδήματα τους, είτε αυτά προκύπτουν μέσα στην επικράτεια της είτε σε άλλες χώρες (κριτήριο κατοικίας), όσο και τους μη κατοίκους της, εφ' όσον αποκτούν εισόδημα μέσα στην επικράτεια της (κριτήριο πηγής).

Έτσι, το φαινόμενο της διπλής φορολογίας του εισοδήματος γίνεται το σοβαρότερο εμπόδιο στην ανάπτυξη των εμπορικών και βιομηχανικών σχέσεων μεταξύ των Κρατών, γιατί λειτουργεί και στην κίνηση κεφαλαίων και προσώπων. Είναι λοιπόν φανερό ότι οι συμβάσεις αποφυγής της διπλής φορολογίας πέρα από τον κύριο σκοπό τους, την αποτροπή δηλαδή της διπλής φορολόγησης του εισοδήματος, στοχεύουν έμμεσα, με τη θέσπιση ευνοϊκότερων για τους κατοίκους του άλλου Κράτους διατάξεων και στην παροχή κινήτρων για τη δημιουργία επενδύσεων.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις περί ανταλλαγής πληροφοριών και αμοιβαίας διοικητικής βοήθειας που περιέχονται στις διμερείς συμβάσεις σκοπείται η αντιμετώπιση του προβλήματος της φοροδιαφυγής, που χωρίς την υποχρεωτική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των φορολογικών αρχών των συμβαλλόμενων χωρών δε θα ήταν δυνατόν να αντιμετωπισθεί.

Στις διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος περιέχονται και ορισμένες άλλες διατάξεις που ευνοούν και διευκολύνουν ακόμα περισσότερο την ανταλλαγή αγαθών και υπηρεσιών και την κίνηση κεφαλαίων και προσώπων και συγκεκριμένα:

1) Καθορίζεται επακριβώς η έννοια των όρων που χρησιμοποιούνται στη Σύμβαση για να μη γίνεται σύγχυση με εκείνους της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλόμενων Κρατών. Με τον τρόπο αυτόν αποφεύγονται τυχόν αμφιβολίες και παρερμηνείες των εν λόγω όρων και διευκολύνονται οι ενδιαφερόμενοι στην κατανόηση του ακριβούς νοήματος των διατάξεων της Σύμβασης.

2) Καθιερώνεται η αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, των υπηκόων του ενός των Συμβαλλόμενων Κρατών έναντι των υπηκόων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

3) Εξασφαλίζεται μία πρόσθετη διοικητική διαδικασία υπέρ των κατοίκων των Συμβαλλόμενων Κρατών, ανεξάρτητα από τα ένδικα μέσα που τους παρέχουν οι εθνικές νομοθεσίες, όταν κάτοικος του ενός Κράτους νομίζει ότι οι φορολογικές αρχές του άλλου Κράτους ή και του Κράτους που είναι κάτοικος τον φορολογούν όχι σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας που υπάρχει μεταξύ των δύο χωρών.

Τα Κράτη-Μέλη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.) έχουν αναλάβει, κατά τη μεταξύ τους συναφή διμερών συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας

του εισοδήματος, πενήντα υποχρέωση να ακολουθούν το σχέδιο Σύμβασης, που έχει συντάξει η Φορολογική Επιτροπή του Οργανισμού αυτού, καθώς και τις επιφυλάξεις που έχουν διατυπώσει τα ίδια σε ορισμένα άρθρα του σχεδίου Σύμβασης.

Η σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος μεταξύ Ελλάδας και Πολωνίας που υποβάλλεται για κύρωση βασίστηκε στο ανωτέρω σχέδιο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α. και στις επιφυλάξεις που έκανε η χώρα μας.

Λήφθηκαν ακόμα υπόψη τα φορολογικά συστήματα, η οικονομική κατάσταση, οι επιπτώσεις στους εθνικούς προϋπολογισμούς από την εφαρμογή της Σύμβασης και γενικά το αμοιβαίο συμφέρον και των δύο Συμβαλλόμενων Χωρών.

2. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Με τα κυριότερα άρθρα της εν λόγω Σύμβασης, που υποβάλλεται για νομοθετική κύρωση, προβλέπονται ειδικότερα τα εξής:

Άρθρο 5

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζεται η έννοια και το περιεχόμενο του όρου «μόνιμη εγκατάσταση» και αναφέρονται ενδεικτικά οι δραστηριότητες που συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση για τις επιχειρήσεις των Συμβαλλόμενων Κρατών, όταν αυτές επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους στο άλλο Κράτος. Επίσης καθορίζεται ο τρόπος και οι περιοριστικοί αριθμοί και οι δραστηριότητες των αλλοδαπών επιχειρήσεων που δεν συνιστούν οπωσδήποτε μόνιμη εγκατάσταση.

Η σημασία του όρου «μόνιμη εγκατάσταση» στις διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος είναι μεγάλη, διότι βάσει αυτού κρίνεται πότε ένα εκ των Συμβαλλόμενων Κρατών αποκτά το δικαίωμα να φορολογήσει μια επιχείρηση του άλλου Κράτους και σε περίπτωση που επεκτείνει τις δραστηριότητές της στο έδαφός του.

Ειδικά για τις τεχνικές επιχειρήσεις, το σχέδιο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α. που απετέλεσε τη βάση της Συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Πολωνίας, προβλέπει ότι για να αποκτήσει μόνιμη εγκατάσταση μια τεχνική επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Κράτος, πρέπει το έργο που θα κατασκευάσει να έχει διάρκεια περισσότερη από 12 μήνες.

Η Ελλάδα έχει διατυπώσει στο σημείο αυτό επιφύλαξη, βάσει της οποίας δεν δέχεται τη δωδεκάμηνη διάρκεια του έργου σαν προϋπόθεση για να αποκτήσει μία επιχείρηση του ενός Κράτους μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Κράτος, και έχει προτείνει διάρκεια 6 μηνών. Κατά τις διαπραγματεύσεις της Ελλάδας με την Πολωνία σχετικά με το ζήτημα αυτό λήφθηκε υπόψη η ανωτέρω επιφύλαξη, καθώς και η οικονομική κατάσταση των δύο χωρών και τελικά συμφωνήθηκε το κριτήριο των 9 μηνών. Αυτό σημαίνει ότι μια τεχνική επιχείρηση του ενός Κράτους αποκτά μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Κράτος, εφ' όσον το έργο που εκτελεί διαρκεί περισσότερο από 9 μήνες. Η ρύθμιση αυτή είναι συμφερότερη για τη χώρα μας, δεδομένου ότι περισσότερες πολωνικές επιχειρήσεις θα αναλάβουν τεχνικά έργα στην Ελλάδα παρά ελληνικές εταιρείες στην Πολωνία.

Άρθρο 6

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού το εισόδημα που προέρχεται από ακίνητη περιουσία (περιλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργικές ή δασικές δραστηριότητες) φορολογείται και στις δύο χώρες, δηλαδή και στη χώρα της πηγής του εισοδήματος - χώρα, όπου βρίσκεται η ακίνητη περιουσία - και στη χώρα της κατοικίας του δικαιούχου, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία της καθεμιάς.

Η διπλή φορολογία όμως που επιβάλλεται με τον τρόπο αυτόν στο ως άνω εισόδημα αίρεται με τις διατάξεις του άρθρου 22, σύμφωνα με τις οποίες η χώρα της κατοικίας του δικαιούχου, η οποία έχει και το πρωταρχικό (όχι αποκλειστικό) δικαίωμα φορολογίας, πιστώνεται ο φόρος που καταβλήθηκε για το ίδιο εισόδημα στη χώρα της πηγής.

Άρθρο 7

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται η γενική αρχή ότι κάθε Κράτος φορολογεί τα εμπορικά και βιομηχανικά κέρδη των επιχειρήσεων που βρίσκονται στο έδαφός του. Παράλληλα όμως εισάγεται και η εξαίρεση από την αρχή αυτή, σύμφωνα με την οποία, όταν μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους επεκτείνει την επιχειρηματική δραστηριότητά της στο άλλο Κράτος μέσω «μόνιμης εγκατάστασης», τότε το δεύτερο αυτό Κράτος αποκτά το δικαίωμα να φορολογήσει την επιχείρηση αυτή για τα κέρδη που πραγματοποιεί στο έδαφός του μέσω της μόνιμης εγκατάστασης.

Ως κέρδη της μόνιμης εγκατάστασης θεωρούνται εκείνα που θα πραγματοποιούσε η εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση αν ήταν μια εντελώς ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση από εκείνη του πρώτου Κράτους και είχε τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες λειτουργίας.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης εκπίπτει, μεταξύ των άλλων εξόδων, και ένα μέρος των γενικών και διοικητικών εξόδων που πραγματοποιούνται στο εξωτερικό, στην έδρα της επιχείρησης για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης.

Άρθρο 8

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο φορολογούνται τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων και αεροσκαφών στη διεθνή επικοινωνία.

Ειδικότερα, όσο αφορά τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση πλοίων και αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές ισχύει η Συμφωνία που υπογράφηκε στις 21 Ιανουαρίου 1964 από τις Κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Πολωνίας.

Έτσι τα κέρδη από την εκμετάλλευση πλοίων φορολογούνται μόνο σ' εκείνο το Συμβαλλόμενο Κράτος σε λιμάνι του οποίου έχει νηολογηθεί το υπό εκμετάλλευση πλοίο, ενώ το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος υποχρεούται να τ' απαλλάξει της φορολογίας.

Το κριτήριο του νηολογίου εξασφαλίζει πλήρως τα ελληνικά ναυτιλιακά συμφέροντα και γι' αυτό η χώρα μας, επιδιώκει κατά τη σύναψη διμερών συμβάσεων αποφυγής της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, να γίνεται αποδεκτό από τις άλλες χώρες.

Όσο αφορά τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στη διεθνή επικοινωνία, καθιερώνεται το κριτήριο της έδρας της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται τα αεροσκάφη. Σύμφωνα με το κριτήριο αυτό καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να φορολογεί τις αεροπορικές επιχειρήσεις για τα κέρδη που πραγματοποιούν από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στη διεθνή επικοινωνία, ανεξάρτητα από τον τόπο που προκύπτουν, αρκεί η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης των εργασιών τους να βρίσκεται στην επικράτεια του. Στην περίπτωση αυτή το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος υποχρεούται να απαλλάξει από τη φορολογία τις ανωτέρω επιχειρήσεις για τα κέρδη που πραγματοποιούν στο έδαφός του.

Άρθρο 10

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η φορολογία των μερισμάτων που καταβάλλονται από Α.Ε. του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Συγκεκριμένα με τη Σύμβαση αυτή ορίζεται ότι τα μερίσματα που καταβάλλει Α.Ε. κάτοικος της μιας χώρας σε κάτοικο της άλλης χώρας θα φορολογούνται και στις δύο χώρες. Η διπλή φορολογία όμως αποφεύγεται με εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 24.

Άρθρο 11

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται το θέμα της φορολογίας των τόκων που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές το πρωταρχικό δικαίωμα για τη φορολογία των τόκων παραχωρείται στο Κράτος της Κατοικίας του δικαιούχου των τόκων, αλλά αναγνωρίζεται και στο Κράτος πηγής δικαίωμα φορολογίας τους μέχρι ποσού φόρου που δε θα υπερβεί το 10% του ακαθάριστου ποσού αυτών.

Άρθρο 12

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η φορολογία των δικαιωμάτων (ROYALTIES), του εισοδήματος δηλαδή που προκύπτει από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιασδήποτε φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, συμπεριλαμβανομένων και των κινηματογραφικών ταινιών ή ταινιών τηλεόρασης και ραδιοφώνου, καθώς και από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου κ.λπ..

Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές το πρωταρχικό δικαίωμα φορολογίας των δικαιωμάτων παραχωρείται στο Κράτος της κατοικίας του δικαιούχου, αναγνωρίζεται και στο Κράτος της πηγής δικαίωμα φορολογίας με τον όρο ότι ο φόρος που επιβάλλεται δεν θα υπερβεί το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.

Η φορολογία των δικαιωμάτων και στη χώρα της πηγής συμφωνήθηκε αφού λήφθηκε υπόψη η σχετική επιφύλαξη που έκανε η Ελλάδα στο Σχέδιο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α., όσο αφορά τη φορολογία των ROYALTIES.

Άρθρο 13

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η φορολογία της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση της ακίνητης περιουσίας που βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και ανήκει σε κάτοικο του άλλου Κράτους.

Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις παραχωρείται δικαίωμα φορολογίας του εισοδήματος αυτού και στο Κράτος όπου προκύπτουν, παράλληλα με τη γενική αρχή ότι η χώρα της κατοικίας του δικαιούχου έχει το πρωταρχικό δικαίωμα να φορολογήσει τον κάτοικό της για όλα τα εισοδήματα, ανεξάρτητα που προκύπτουν.

Ομοίως, δικαίωμα φορολογίας έχουν και τα δύο Κράτη (Κράτος κατοικίας δικαιούχου του εισοδήματος και Κράτος όπου βρίσκεται η περιουσία), οσάκις πρόκειται για ωφέλεια από εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Κρίνεται σκόπιμο να σημειωθεί ότι η διπλή φορολογία που επιβάλλεται με τον τρόπο αυτόν στα εισοδήματα που αναφέρονται στις δύο ανωτέρω παραγράφους αίρεται με τις διατάξεις του άρθρου 24.

Όσο αφορά τη φορολογία της ωφέλειας από την εκποίηση σε διεθνή επικοινωνία ακολουθείται το κριτήριο του νηολογίου του πλοίου, όπως και στο άρθρο 8, δηλαδή το αποκλειστικό δικαίωμα φορολογίας έχει το Κράτος, τη σημαία του οποίου φέρει το πλοίο.

Αντίθετα, σε περίπτωση ωφέλειας από την εκποίηση αεροσκαφών σε διεθνή επικοινωνία, το αποκλειστικό δικαίωμα φορολογίας έχει εκείνο το Κράτος, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η πραγματική έδρα διοίκησης της επιχείρησης, που εκμεταλλεύεται το εν λόγω αεροσκάφος.

Άρθρο 14-22

Με τις διατάξεις των άρθρων αυτών ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση των εισοδημάτων από μισθωτές υπηρεσίες, ελευθέρια επαγγέλματα, καλλιτεχνικές και αθλητικές παραστάσεις, των ζωικών διεσπυτών, καθώς και των μη κατονομαζόμενων στη Σύμβαση εισοδημάτων.

Με τις ρυθμίσεις αυτές θιγόνται ανεπαίσθητα τα φορολογικά μας δικαιώματα και κατά συνέπεια παρέλκει η λεπτομερής ανάλυσή τους, αφού μάλιστα και η διατύπωση των άρθρων αυτών δεν παρουσιάζει ερμηνευτικά προβλήματα.

Άρθρο 24

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού λυνεται το πρόβλημα της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, που παρουσιάζεται κάθε φορά, που σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, δικαίωμα να φορολογηθούν ένα εισόδημα έχουν τόσο η χώρα της κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος, όσο και η χώρα της πηγής.

Έτσι, σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις, η χώρα μας, ως χώρα κατοικίας δικαιούχου εισοδήματος, που έχει και το πρωταρχικό δικαίωμα φορολογίας, πιστώνει το φόρο που καταβλήθηκε για το ίδιο εισόδημα στη Πολωνία χώρα της πηγής. Με τον τρόπο αυτόν επιτυγχάνεται η φορολογία του εισοδήματος μόνο μία φορά, όπως άλλωστε σκοπεύει και η όλη Συμφωνία. Η Πολωνία θα εξαιρεί από τη φορολογία τα εισοδήματα τα οποία αποκτά κάτοικός της από την Ελλάδα και τα οποία, σύμφωνα με τη Συμφωνία, φορολογούνται και στην Ελλάδα.

Άρθρο 26

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού παρέχεται η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών να επικοινωνούν μεταξύ τους και να ανταλλάσσουν απόψεις για την επίλυση από κοινού των προβλημάτων που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή και την ερμηνεία των διατάξεων της συμφωνίας. Προβλέπεται επίσης, ότι, εφ' όσον κρίνεται σκόπιμο, οι εν λόγω αρχές μπορούν να ανταλλάσσουν και προφορικά τις απόψεις τους, στα πλαίσια μικτής επιτροπής, που θα αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών.

Άρθρο 27

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιδιώκεται η συνεργασία των φορολογικών αρχών των δύο Κρατών, με την αμοιβαία παροχή πληροφοριών, για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής.

Ειδικότερα, τα δύο Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να ανταλλάσσουν, μέσω των αρμόδιων φορολογικών αρχών, πληροφορίες, οι οποίες αφορούν τις φορολογικές υποχρεώσεις των κατοίκων τους και κρίνονται απαραίτητες για την εφαρμογή, τόσο των διατάξεων της σύμβασης, όσο και των διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιούνται από τα δύο κράτη αποκλειστικά και μόνο για φορολογικούς σκοπούς και θεωρούνται απόρρητες, δεν ανακοινώνονται δηλαδή σε άλλα πρόσωπα πλην εκείνων που ασχολούνται με τη βεβαίωση, είσπραξη και επιβολή των φόρων, που καλύπτονται από τη συμφωνία.

Στην κύρωση της ανωτέρω Συμφωνίας αποβλέπει αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο σας υποβάλλουμε για ψήφιση.

Αθήνα, 22 Οκτωβρίου 1990

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Μιλτιάδης Έβερτ	Αντώνης Σαμαράς
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Ιωάννης Παλασκορασάς	Μαριέττα Γαννάκου
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Βασ. Κοντογιαννόπουλος	Τζ. Τζαννετάκης
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ	ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Αριστ. Α. Παυλίδης	Νικ. Γκελεστάθης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 20 Νοεμβρίου 1987. της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΙ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

ΕΠ' ΑΥΤΩΝΤΑΣ να συνάψουν μία Συμφωνία για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΙ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται σε πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2

Καλυπτόμενοι φόροι

1. Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή των πολιτικών υποδιοικήσεων ή των τοπικών αρχών αυτού, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Συμφωνία είναι:

α) στην Ελλάδα:

1) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων,

2) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων,

3) η εισφορά για τις επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης, που υπολογίζεται στο ακαθάριστο εισόδημα από οικοδομές (στο εξής αναφερόμενοι ως «Ελληνικός φόρος»).

β) στην Πολωνία:

1) ο φόρος εισοδήματος (podatek dochodowy),

2) ο φόρος μισθών και ημερομισθίων (podatek od wynagrodzeń),

3) ο εξισορροπητικός φόρος φυσικών προσώπων για εισοδήματα